

5. Kaupunginarkisto

Kaupunginarkiston toimintakertomus vuodelta 1946 oli seuraavan sisältöinen:

Henkilökunta. Kaupunginarkistoa v. 1945 perustettaessa sen palvelukseen arkistonhoitajan lisäksi kiinnitettiin ainoastaan amanuenssi sekä toimistonhoitaja, jonka varsinaisten töittensä ohessa tuli huolehtia kirjastosta ja konekirjoitustehtävistä. Kuten oli odotettavissa, tämä kantahenkilökunta miltei alusta alkaen osoittautui liian vähäiseksi, ja nimenomaan sen jälkeen kuin arkiston toimistosta etäällä oleva Temppeleaukion kalliosuoja keväällä 1946 oli siirtynyt arkiston käyttöön ja kaupunginvaltuuston toukokuun 28 p:nä 1946 hyväksymien säännösten nojalla oli aloitettava pakolliset asiakirjasiirrot eri virastoista, työvoiman lisääminen kävi välttämättömäksi. Näistä syistä kaupunginarkisto toukokuun 24 p:nä 1946 teki esityksen uuden amanuenssinviran perustamisesta lokakuun 1 p:stä 1946 lähtien. Kaupunginvaltuuston hyväksyttyä kesäkuun 19 p:nä 1946 tämän esityksen kaupunginhallitus elokuun 1 p:nä 1946 uuden viran haltijaksi neljästä hakijasta valitsi valtionarkiston nuoremman amanuenssin, filosofianmaisteri S. I. Möllerin.

Kun väestönsuojelutoimisto syksyllä 1945 lopetti toimintansa, sen siihenastinen vahtimestari E. Parkkali, joka muiden tehtäviensä lisäksi oli huolehtinut Temppeleaukion kalliosuojan lämmityksestä, toistaiseksi siirrettiin kaupunginarkiston palvelukseen. Kaupunginarkiston tehtyä esityksen oman vakinaisen vahtimestarinviran tarpeellisuudesta kaupunginvaltuusto kesäkuun 19 p:nä 1946 vakinaisti tämän viran heinäkuun 1 p:stä lukien ja oikeutti kaupunginhallituksen siihen siirtämään vahtimestari Parkkalin.

Muita muutoksia kaupunginarkiston vakinaisen henkilökunnan kokoonpanossa ei v:n 1946 aikana tapahtunut. Kaupunginarkistonhoitajana oli siten filosofianmaisteri R. Rosén, amanuensseina filosofianmaisterit V. Mattila ja S. Möller, toimistonhoitajana neiti A. Soura ja vahtimestarina herra E. Parkkali. Vahtimestarin kesälomasijaisena ja samanaikaisesti Temppeleaukion kalliosuojan lämmittäjänä toimi herra O. Parkkali.

Kaupunginarkistoon siirrettyjen ent. Haagan ja Oulunkylän kuntien arkistojen eräitä järjestelyitä suorittivat keväällä 1946 Haagan kauppalan ent. toimistoapulainen rouva E. Hilbert ja Oulunkylän ent. kunnansihteeri E. Stenholm. Vuoden kuluessa toimeenpan-tuihin laajoihin sisäisiin siirtoihin osallistui kaksi valtionarkiston vahtimestaria.

Tässä yhteydessä lienee vielä mainittava, että amanuenssi Mattila osaksi kaupunginhallituksen myöntämän kaksiviikkoisen virkaloman, osaksi kesälomansa aikana touko—kesäkuussa suoritti arkistotutkimusmatkan Tukholmaan, missä hän oli tilaisuudessa tutustumaan mm. sikäläisen kaupunginarkiston toimintaan ja kokoelmiin.

Toimisto- ja arkistotilat. Edellisessä vuosikertomuksessa jo mainittiin, että kaupunginarkiston aluksi oli tyydyttävä säilytystiloihin, joita ei voitu pitää riittävinä eikä myöskään täysin turvallisuusvaatimuksia vastaavina. Tässä suhteessa v:n 1946 kuluessa tapahtui huomattava parannus sen kautta, että kiinteistölautakunta helmikuun 18 p:nä päätti maaliskuun 1 p:stä lukien luovuttaa arkiston käyttöön Temppeleaukion kalliosuojan. Sen jälkeen kuin kalliosuojassa ollut ent. väestönsuojelutoimiston omaisuus siltä osalta, mikä ei jäänyt kaupunginarkiston käyttöön, keväätalven kuluessa oli siirretty muuanne ja välttämättömät muutos- ja hyllytystyöt kaupunginhallituksen helmikuun 21 p:nä myöntämän 295 000 mk:n suuruisen määrärahan turvin oli suoritettu loppuun, voitiin

suoja kesäkuun lopulla ottaa arkiston käyttöön. Tämän jälkeen toimitettujen sisäisten siirtojen yhteydessä tyhjennettiin Sofiankadun 1:ssä pihan puolella oleva asiakirjojen säilytyspaikaksi sopimaton varasto, joka sittemmin joutui painatustöiden valvojan ja tilastotoimiston hallintaan.

Lukuunottamatta Sofiankadun talon n:o 1 ensimmäisessä kerroksessa kadun puolella olevaa toimistohuoneistoa, joka palonvaaralta suojaamattomana ei sovellu arkistojen säilytyspaikaksi ja josta siellä aikaisemmin olleet asiakirjat ja arkistohyllyt sen vuoksi on siirretty muuante, kaupunginarkiston käytettävissä tätä nykyä on hyllytilaa n. 4 500 m, mikä määrä eri varastojen kesken jakaantuu siten, että Temppeleaukiolla on n. 2 000 m, Sofiankadun 4:ssä n. 1 000 m ja Unioninkadun 27:ssä n. 1 500 m. Näitä ensi näkemältä verraten huomattavia lukuja arvosteltaessa on kuitenkin otettava huomioon, että viimeksimainittuja maanalaisia varastoja jo nyt on ollut pakko käyttää laajemmassa mitassa kuin niiden vähemmän tarkoituksenmukaisen sijainnin ja osaksi epätyytyttävän turvallisuusasteen vuoksi on suotavaa ja että Temppeleaukiolla suuri osa käyttötilasta kaupunginhallituksen päätöksen nojalla muiden sopivien säilytystilojen puutteessa on ollut luovutettava eräiden maistraatin ja raastuvanoikeuden toistaiseksi kaupunginarkiston hoitovaltuuksien ulkopuolella olevien, osaksi varsin uusien arkistonosien säilytyspaikaksi. Kun siirtomääräysten alaista aineistoa on runsaasti ja siirtoja paitsi arkistohoidollisista syistä olisi jouduttava myöskin virastoissa yleisesti vallitsevan tilanpuutteen vuoksi, on arkiston tilakysymys siten yhä edelleen ajankohtainen. Ellei jokin muu ratkaisumahdollisuus lähivuosina nouse näköpiiriin, on sen vuoksi ehkä pyrittävä siihen, että Temppeleaukion kalliosuojan arkistotiloja laajennetaan, ja että sen yhteyteen samalla järjestetään maanpäällinen toimistohuoneisto; tällöin ainakin jossakin määrin myöskin voitaisiin supistaa järjestelytöissä olevien virkailijoiden jatkuvaa, ajanpitkään terveydelle vahingollista oleskelua maanalaisissa suojissa.

Toiminta kunnallisena arkistokeskusviranomaisena

Kaupunginarkiston asema maakunta-arkiston tehtävien hoitajana Helsingin kaupungissa. Jo kaupunginarkiston perustamisvaiheessa silloinen v.a. arkistonhoitaja oli laatinut ehdotuksen kaupunginarkiston entistä läheisemmästä liittämisestä maan yleiseen arkistolaitokseen siten, että se, samoin kuin esim. Tukholmassa on asianlaita, tulisi toimimaan maakunta-arkiston tehtävien hoitajana paitsi puhtaasti kunnallisiin arkistonmuodostajiin nähden myöskin suhteissaan niihin valtion viranomaisiin (oikeus- ja järjestysviranomaiset, tullikamarit ym.), joiden toiminta yksinomaan tai pääasiallisesti kohdistuu Helsingin kaupunkiin. Saatujen kokemusten nojalla jonkin verran uusittuna tämä arkisto-olojen kehityksen kannalta merkityksellinen ehdotus v:n 1946 aikana joutui jatkokäsittelyn alaiseksi sikäli, että siitä kaupunginhallituksen toimesta hankittiin mm. maistraatin ja raastuvanoikeuden lausunnot. Nämä kävivät myönteiseen suuntaan, mutta varsinaista valmisteluastetta pitemmälle tämä asia, jonka edelleenkehittämiseksi tietenkin on käytävä neuvotteluja valtion asianomaisten elinten kanssa, ei vielä ehtinyt.

Asiakirjojen siirtäminen virastoista ja laitoksista kaupunginarkistoon. Perustamisvaiheen perintöä oli myöskin kysymys kaupungin virastojen ja laitosten velvoittamisesta yhtenäisten ohjeiden mukaisesti siirtämään vanhoja asiakirjojaan kaupunginarkistoon. Kaupunginarkiston lähetettyä toukokuun 14 p:nä kaupunginhallitukselle laatimansa luonnoksen kaupunginvaltuusto toukokuun 28 p:nä vahvisti lopulliset säännökset.

Seulomiskysymys. Vaikea kysymys yhtenäisten seulomissäännösten aikaansaamisesta on jatkuvasti ollut pohdittavana, mutta lopullisten ehdotusten teko on täytynyt lykätä siksi, kunnes virka-arkistojen ensitarkastus on saatu päätökseen ja järjestelytöiden edistyessä nykyistä varmemmin voidaan päätellä, paljonko pääsarjojen lisäksi on olemassa sellaista rinnakkaisaineistoa, joka määrävuosien kuluttua haitatta voidaan hävittää.

Erikosen ajankohtainen seulomiskysymys on tilivirastoissa, mutta niissä sen pikaista ratkaisua vaikeuttaa toisaalta nykyisille kirjanpitojärjestelmille ominainen perin suppea kirjoihinviemistapa, jonka seurauksia on, että tarpeeksi yksityiskohtaisten tietojen saamiseksi on pakko laillisen vanhenemisajan umpeenkuluttuakin säilyttää sellaisiakin tositteita, jotka muuten sopisivat hävitettäväksi, toisaalta tositteiden oikeudellisen pätevyyden varmistamiseksi vakiintunut käytäntö sidottaa kaikki tositteet liitteinen lujiiin

kansiin, joista myöhemmin tapahtuva toisarvoisten tai kokonaan tarpeettomien pape-
reiden poistaminen tulisi hankalaksi ja suhteettoman kalliiksi. Tarkastuksissa on mm.
pohdittu sellaista ratkaisumahdollisuutta, että esim. tilaavievät, myöhemmin haitatta
hävitettävät valtakirjat ja papintodistukset alunperin erotettaisiin jatkuvasti säilytettä-
vistä palkkakuiteista omiksi sarjoiksi. Asia voitaneen ottaa käsiteltäväksi kun keskeisessä
asemassa olevan rahatoimiston laaja arkisto v:n 1947 aikana joutunee yksityiskohtaisesti
järjestettäväksi.

Esitykset ja lausunnot. Yleiseen kunnalliseen arkistohallintoon kuuluvista, kaupun-
ginarkiston antamista esityksistä ja lausunnoista on edellisessä kosketeltujen lisäksi mai-
nittava seuraavat:

Kaupunginhallitukselle maaliskuun 21 p:nä ja huhtikuun 3 p:nä väestön- ja ilmasuoje-
luviranomaisten arkistojen sijoituksesta ja järjestämisestä; huhtikuun 24 p:nä maistraatin
arkiston eräiden osien sijoittamisesta Tempeliaukion kalliosuojaan; lokakuun 24 p:nä
kaupunginarkiston henkilökunnan palkkojen järjestelystä; sekä joulukuun 7 p:nä toisen
kaupunginvoudin arkiston eräiden tositteiden seulomisesta;

Kiinteistötoimistolle huhtikuun 9 p:nä maistraatin ja raastuvanoikeuden arkistojen
eräiden osien säilytyspaikoista;

Rakennustoimiston kansliaosastolle tammikuun 25 p:nä eräästä ehdotuksesta kortti-
hakemiston jaoitteluksi;

Lastensuojeluvirastolle marraskuun 1 p:nä eräiden kortistojen säilyttämisestä; sekä

Kunnalliselle keskustoimistolle marraskuun 10 p:nä kaupunkien ja kauppaloiden arkis-
tojen hoidosta.

Tässä yhteydessä on myös mainittava, että kaupunginarkistonhoitaja, tosin varsinaista
kirjallista lausuntoa antamatta, osallistui niihin neuvotteluihin, joita syksyllä käytiin
kortistodiaarien käytäntöönottomahdollisuuksista kaupungin virastoissa ja ensi sijassa
kaupunginhallituksen diariinpidossa.

Tarkastukset ja arkistoneuvonta. Kaupunginarkiston johtosäännön 11 §:n mukaisia
tarkastuksia suoritettiin ensimmäisen kerran seuraavissa virastoissa ja laitoksissa sekä
niiden arkistoja muodostavilla osastoilla:

terveydenhoitolautakunta; työväenopisto; elintarvikekeskus; holhouslautakunta; ter-
veydellisten tutkimusten laboratorio; ruotsinkielisten kansakoulujen kanslia; liikennelai-
tos (uudempi arkisto); kunnalliskoti ja sen työlaitos; työnvälitystoimisto; Marian sairaala;
Kivelän sairaala; kulkutautisairaala; tuberkuloosisairaala; Nikkilän sairaala; lastentar-
hain kanslia; kaupunginmuseo; ensimmäisen ja toisen kaupunginvoudin konttorit; Sedmi-
gradskyn pientenlastenkoulujen ja Marian turvakodin johtokunta; oikeusaputoimisto;
lastensuojeluvirasto; lastenhoidonneuvolat Tehtaankadun 1:ssä, Savilankadun 3:ssa ja
Intiankadun 13:ssa; musiikkilautakunta; asuntojentarkastuskonttori; kiinteistötoimiston
maatalousosasto Pukinmäellä; ammattiopetuslaitosten tarkastaja.

Uusintakäyntejä, joiden yhteydessä etupäässä neuvoteltiin järjestelytöiden edistyessä
esiintyneistä tulkintakysymyksistä, kaupunginarkistoon toimeenpantavien siirtojen laa-
juudesta ja seulontasuunnitelmien laatimisesta, suoritettiin useissa v. 1945 ja 1946 tar-
kastetuissa virastoissa ja laitoksissa. Lisäksi kaupunginarkistonhoitaja oli saapuvilla
valtioneuvoston toimituttamassa, Helsingin kaupungin kannalta monestakin syystä tär-
keiden, Helsingin maalaiskunnan arkistojenosittais tarkastuksessa. Kaikkiaan suoritettiin
tarkastuksia ja uusintakäyntejä lähes 70.

Yleensä viranomaisten arkistokysymykseen kohdistuva harrastus on lisääntynyt, ja
useimmilla tahoilla pyritään nyttemmin vakavasti ottamaan huomioon kaupunginarkis-
ton taholta esitetyt ohjeet ja toivomukset. Tyydyttävien tulosten saavuttamista vaikeut-
tavat kuitenkin toisaalta monilla tahoilla vallitseva ankara tilanpuute ja sen aiheuttama
asiakirjojen epätarkoituksenmukainen, toisinaan jopa jo alkeellisen lajittelutyönkin
kannalta hankala sijoitus, toisaalta virka-arkistojen vastuunalaisiksi hoitajiksi määrät-
tyjen viranhaltijain muu työtaakka, joka useinkin estää heitä täysin voimin omistautu-
masta arkistojen perinpohjaiseen kunnostamiseen.

Valtioneuvoston antamien ohjeiden mukaan asiakirjoja ei saa säilyttää tulelta turvaa-
mattomissa puutaloissa, ullakoilla tai kellareissa. Tarkastustilaisuuksissa tällaisten epä-
kohtien poistamiseen tai lieventämiseen on kiinnitetty vakavaa huomiota. Laajakantoi-
siin rakennusyrityksiin ei nykyoloissa tosin ole mahdollista ryhtyä, mutta yleensä on kui-
tenkin tarkastuksissa keksitty jokin vaikkapa vain väliaikainen ratkaisu (eräässä tapauk-

nessa puutaloon on rakennettu erillinen arkistoholvi, muualla erillinen komero tai eristetty kellari on voitu järjestää verraten tyydyttäväksi asiakirjojen säilytyspaikaksi). Eräissä poikkeuksellisen vaikeissa tapauksissa kaupunginarkisto on suostunut ottamaan haltuunsa jonkin verran sellaisiakin arkistoaineksia, jotka ikänsä puolesta eivät vielä olisi siirronalaisia. Vaikka parannuksia täten on saatu aikaan, on eräillä tahoilla kuitenkin jatkuvasti aihetta huolestumiseen. Näin on asianlaita mm. kiinteistötoimistossa, jonka tulenvaaralta kutakuinkin suojaamattomissa huoneissa säilytettäviä eri osastojen osaksi täysin korvaamattomia asiakirjoja, karttoja ja piirustuksia jatkuvasti tarvitaan, minkä vuoksi mikään siirto kaupunginarkistoon ei voi tulla kysymykseen, sekä muutenkin heikokossa talossa Katariinankadun 1:ssä, jossa useiden muiden virastojen ohella toimii terveydellisten tutkimusten laboratorio ja jossa esim. räjähdyksestä aiheutuva tulipalo varovaisuustoimenpiteistä huolimatta helposti voisi käydä kohtalokkaaksi. Näihin ja niihin verrattaviin, välttämättä korjattaviin epäkohtiin tarkastusten yhteydessä tutustuttuaan kaupunginarkisto katsoo velvollisuudekseen kiinnittää niihin huomiota siinä mielessä, että selvitetäisiin, missä määrin tämän hetken vaikeuksista huolimatta on mahdollisuuksia järjestää asianomaisten talojen johonkin osaan valtionarkiston asettamia vaatimuksia vastaavat arkistosuojat.

Toiminta asiakirjavarikkona ja tutkimuslaitoksena

Asiakirjasirrot. Kaupunginhallituksen myönnettyä tarpeelliset määrärahat siirrettiin, kuten edellä jo on mainittu, kaikki arkiston toimistossa ja Sofiankadun 1:n pihanpuoleisessa varastossa olleet asiakirjat varmempiin säilytystiloihin, osaksi Sofiankadun 4:ään ja Unioninkadun 27:ään, osaksi TempPELLIAUKION kalliosuojaan. Ensinmainittuihin varastoihin keskitettiin tällöin pääasiallisesti sellainen arkistoaineisto, jota viranomaiset toistaiseksi jatkuvasti tarvitsevat (esim. kaupunginhallituksen, rahatoimiston ja rakennustoimiston asiakirjat sekä henkilökirjarja), kun sen sijaan TempPELLIAUKIOLLE siirrettiin vähemmän ajankohtaiset mutta historiallisesti arvokkaat asiakirjat (esim. vanhan kaupunginkassan arkisto, kaupunginvaltuuston ja rahatoimikamarin asiakirjat v:lta 1875—1910). Samaa sijoitussuunnitelmaa pyrittiin suurin piirtein noudattamaan myöskin virastojen pakollisten asiakirjasirtojen alkaessa.

Asiakirjoja kaupunginarkistolle luovuttivat v:n 1946 kuluessa seuraavat virastot, laitokset ja yksityiset virkamiehet:

kaupunginhallitus; rahatoimisto; tilastotoimisto; kiinteistötoimiston talo-osasto; rakennustoimisto; palolaitos; huoltovirasto; lastensuojeluvirasto; terveydenhoitolautakunta; Marian sairaala; musiikkilautakunta ja kaupunginorkesterin toimisto; oikeusaputoimisto; ensimmäinen ja toinen kaupunginvouti; satamahallintotoimiston satamaliikenneosasto; työasiamiehen toimisto; kaupunginsihteeri E. Waronen; apulaisasemakaava-arkkitehti B. Aminoff; kaupunginkamreeri P. Björk; ent. Kulosaaren, Haagan, Huopalahden (ynnä Lauttasaaren ja Munkkiniemen) ja Oulunkylän kunnat; valtionarkisto (Huopalahden kunnan v:n 1923—36 henkilökirjojen kaksoiskappaleet, talletuksena ja Lapinlahden eli Leppäsuon kaupapuutarhan arkisto); Nylands nation (M. Weckströmin laatima Helsingin kaupungin tonttikirja v:lta 1849 ym.); toimittaja V. Pinomaa (Helsingin kaupungin maitokonttorin johtokunnan pöytäkirjat v:lta 1917—18); Pääkaupungin perhehakkaut (järjestön arkisto); osastonjohtaja W. Matllar (Helsingin nuorten talkootoimikunnan arkisto v:lta 1941—43).

Kaiken kaikkiaan nämä luovutukset käsittivät 254 arkistolaatikkoa, 109 asiakirjapakettia ja 172 pienempää yksikköä eli yhteensä n. 440 hyllymetriä.

Tosiasiallisesti, joskaan ei vielä muodollisesti kaupunginarkistolle lisäksi on luovutettu TempPELLIAUKION kalliosuojassa oleva väestönsuojelutoimiston n. 90 hyllymetriä käsittävä arkisto, joka kaupunginarkiston valvonnan alaisena tulee järjestettäväksi väestönsuojelulautakunnan toimesta. Kaupunginhallituksen suostumuksella samaan paikkaan on siirretty maistraatin ja raastuvanoikeuden asiakirjoja n. 515 hyllymetriä; kuten edellä on mainittu, eivätkä nämä asiakirjat toistaiseksi ole kaupunginarkiston hoidossa.

Liituskuntien asiakirjoja kaupunginarkistoon siirrettäessä niiden joukkoon oli joutunut pienehkö määrä sellaisia asiakirjoja, karttoja ja piirustuksia, jotka aikaisemmin annettu-

jen ohjeiden mukaan olisi ollut toimitettava mm. verotusvalmistelu- ja huoltoviranomaisille sekä rakennustoimistoon. Inventoinnin yhteydessä nämä virheellisyudet oikaistiin.

Inventoinnit, järjestely- ja luettelointityöt. Kaikki v:n 1946 aikana vastaanotetut asiakirjat inventoitiin ja asetettiin paikoilleen. Yksityiskohtaisesti järjestettiin ja osaksi myös luetteloiitiin seuraavat joko aikaisemmin tai v:n 1946 aikana kaupunginarkistoon siirretyt asiakirjaryhmät: tilastotoimisto; majoituslautakunta; sosiaalilautakunta jaostoineen; työväenasiainlautakunta; kasvatustilalautakunta; holhouslautakunta; muonitustoimikunta ja sen työn jatkamiseksi asetetut elimet; työväenasuntojen hallintolautakunta; halkokonttori; keskuskeittola; Helsingin kauppareuran eläke- ja avustuskassa; Pallokenttä oy.; Helsingin golfklubi; eräiden komiteain asiakirjat; arkkitehti Hård af Segerstadin paperit; huoltolautakunnan tilit; satama- ja tuulaakikonttorit; Haagan kauppala; sekä Oulunkylän kunta. Järjestelyn ja luetteloinnin alaisina olivat vuoden vaihteessa rahatoimikamarin asiamiehen arkisto, Huopalahden kunnan eri elinten asiakirjat ja kaupunginvaltuuston pöytäkirjojen liitteet. Yleiskortistoa tarkastettiin ja täydennettiin.

Kirjasto. Osa kaupunginhallituksen kirjastosta yhdistettiin kertomusvuonna kaupunginarkiston kirjastoon.

Kirjalahjoituksia tekivät vuoden varrella kaupunginarkistolle: Göteborgin, Tammiisaaren ja Hämeenlinnan kaupungit, Tukholman kaupunginarkisto, Stadshistoriska institutet (Tukholma), Helsingin yliopisto, Ruotsin valtionarkisto, arkkitehti E. Fabritius, filosofianmaisteri I. Jauhiainen, filosofiantohtori E. M. von Frenckell ja kamreeri A. Pesola.

Sen jälkeen kuin v. 1945 aloitetut kaupunginarkiston kirjaston inventointi- ja luettelointityöt v. 1946 oli saatettu päätökseen, havaittiin kirjaston vuoden lopussa käsittävän yhteensä 3 455 yksikköä.

Kaupunginkirjaston ja tilastotoimiston kirjaston Helsinkiä koskeviin kirjavarastoihin on tutustuttu vertauskohtien saamiseksi kaupunginarkiston tarpeita silmälläpitäen.

Kirjeenvaihto, arkiston käyttö. Saapuneita kirjelmiä diarioidiin v:n 1946 aikana 122 ja menneitä 107. Jäljennöksiä, todistuksia ja selvityksiä annettiin 55; 24 tapauksessa hengillepanoa koskevat, kirjallisesti pyydetty etsiskelyt jäivät osaksi tai kokonaan tuloksettomiksi. Asiakirjoja annettiin eri viranomaisille lainaksi 251 arkistoyksikköä. Asiakaskäyntejä (tutkijoita sekä tietojen ja selvitysten tarvitsijoita) merkittiin yhteensä 72. Puhelimitse annetuista vastauksista tiedusteluihin ja selvityspyyntöihin, joita on ollut runsaanlaisesti, ei ole pidetty luetteloa.

Tulot ja menot. Mitään tuloja kaupunginarkistolla, joka vielä v:n 1946 aikana tilinpidollisesti oli yhdistettynä kaupunginkansliaan, ei ollut; menot, niihin laskettuina myöskin tilitysvuokrat, nousivat, sikäli kuin ne on voitu erottaa kaupunginkanslian menoista, n. 359 133 mk:aan.